

MUZULMAŃSKI ZWIĄZEK RELIGIJNY
W RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
NAJWYŻSZE KOLEGIUM
Mufti Rzeczypospolitej Polskiej

Białystok, dnia 5 października 2020r.

NK/415/244/20

DO:
MARSZAŁKA SENATU
PANA TOMASZA GRODZKIEGO
Senat Rzeczypospolitej Polskiej

STANOWISKO
MUZULMAŃSKIEGO ZWIĄZKU RELIGIJNEGO
W RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

**w sprawie poselskiego projektu ustawy z dnia 18 września 2020r. o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz niektórych innych ustawy –
w brzmieniu przekazanym do Senatu zgodnie z art. 52 Regulaminu Sejmu**

Szanowny Panie Marszałku,

Działając w imieniu i na rzecz Muzułmańskiego Związku Religijnego w Rzeczypospolitej Polskiej, a tym samym na rzecz wszystkich wyznawców religii Islamu, **pragnę wyrazić zdecydowany sprzeciw przeciwko uchwaleniu poselskiego projektu ustawy z dnia 18 września 2010r. o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz niektórych innych ustaw w brzmieniu przekazanym do Senatu zgodnie z art. 52 Regulaminu Sejmu, w tym w szczególności zwracam uwagę na niekonstytucyjność oraz sprzeczność z zasadami wolności religijnej wprowadzanej w art. 1 pkt 13) projektu wskazanej ustawy zmiany dotyczącej art. 34 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2020r. poz. 638) tj. wprowadzenia ogólnego zakazu uboju bez uprzedniego pozbawiania zwierzęcia świadomości z jednoczesnym wprowadzeniem nieprecyzyjnego wyjątku przy poddawaniu zwierząt szczególnym sposobom uboju przewidzianym przez obrządku religijne związków wyznaniowych o uregulowanej sytuacji prawnej funkcjonujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na potrzeby wyłącznie jej członków, zwanego w projekcie „ubojem bez ogłuszania” – zaś w społeczności muzułmańskiej nazywanego „ubojem rytualnym”.**

MUZULMAŃSKI ZWIĄZEK RELIGIJNY
W RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
NAJWYŻSZE KOLEGIUM

Mufti Rzeczypospolitej Polskiej

Tytułem przypomnienia wskazuję, iż problem dotychczasowej dopuszczalności stosowania uboju rytualnego w Polsce był przedmiotem sporów legislacyjnych w latach 2012 – 2014, zaś do 1 stycznia 2013r. zasady uśmiercania zwierząt są przedmiotem rozporządzenia Rady (WE) nr 1099 z dnia 24 września 2009r. w sprawie ochrony zwierząt podczas ich uśmiercania. Art. 4 ust. 4 Rozporządzenia stanowi, że w przypadku zwierząt poddawanych ubojowi według szczególnych metod wymaganych przez obrzędy religijne wymogi z ust. 1, zgodnie z którym zwierzęta są uśmiercane wyłącznie po uprzednim ogłuszeniu zgodnie z metodami i szczegółowymi wymogami określonymi w załączniku do Rozporządzenia, nie mają zastosowania, pod warunkiem, że ubój ma miejsce w rzeźni. Przedstawiciele władzy ustawodawczej w Polsce uznali wówczas, iż wobec dopuszczalności ustanowienia w porządku prawnym krajowym dalej idącej ochrony zwierząt podczas ich uśmiercania, za wiążący należy bez wyjątku uznać przepis art. 34 ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt, stanowiący, że zwierzę kręgowie może zostać uśmiercone tylko po uprzednim pozbawieniu świadomości. Wobec braku legalnej definicji uboju rytualnego, brak było wówczas przepisu jednoznacznie zakazującego jego stosowanie, jednakże zaczęto uznawać konieczność interpretacji zakazu z art. 34 ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt we wszystkich przypadkach. Sytuacja ta wprowadziła ograniczenie strefy wewnętrznej wolności religii Islamu, albowiem ubój rytualny jest dla nas nie tylko drogą do pozyskania mięsa, które zostanie spożyte, ale jest także filarem najważniejszego święta muzułmańskiego, określanego mianem „*Kurban Bajram*” (tłum. Święta Ofiarowania) polegającego na złożeniu w ofierze zwierzęcia zabitego rytualnie. Ówczesna interpretacja powyższych przepisów przez władze państwowe doprowadziła do drastycznych dla wyznawców Islamu skutków w postaci uniemożliwienia przygotowywania i spożywania posiłków, jak również obchodzenia w sposób godny i należyty świąt muzułmańskich.

Za niemożnością ograniczania zasady wolności religijnej opowiedział się wówczas Trybunał Konstytucyjny, który wyrokiem z dnia 10 grudnia 2014r. w sprawie o sygn. akt K 52/13 orzekł, że art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt, w zakresie, w jakim nie zezwala na poddawanie zwierząt ubojowi w ubojni (rzeźni) według szczególnych metod wymaganych przez obrzędy religijne, jest niezgodny z art. 52 ust. 1, 2 i 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w związku z art. 9 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, sporządzonej w Rzymie z dnia 4 listopada 1950r. zmienionej następnie Protokołami nr 3, 5 i 8 oraz uzupełnionej Protokołem nr 2, zaś art. 35 ust. 1 i 4 powołanej ustawy w punkcie 1 w zakresie, w jakim przewiduje odpowiedzialność karną za poddawanie zwierząt w ubojni (rzeźni) według szczegółowych metod wymaganych przez obrzędy